

A Magyar Olaj- és Gázipari
Bányász Szakszervezet érdekképviselői lapja

MOL BÁNYÁSZ HÍRLAP

18. évfolyam 208. szám, 2018. október

- ROTARY CSALÁDI NAP NAGYKANIZSÁN
- A TISZTESSÉGES MUNKA VILÁGNAPJA
- ÜLÉSEZETT A MOL NYRT. ÜZEMI TANÁCS

■ ROTARY CSALÁDI ÉS BÁNYÁSZNAP

Nyárisan szép időben tartották meg szeptember 15-én, szombaton a Bányásznaphoz is kapcsolódó, szép hagyománnyá vált 14. ROTARY Családi Napot a munkavállalók és családtagjaik nagyjából 350 fős részvételével. Az érkezőket zeneszó, és kávé - ital büfé várta. A háttérben már készült az ebéd, széles, - a kicsik és nagyok ízlésének egyaránt megfelelő - ételválasztékkal. A gyerekeket kürtöskaláccsal lepték meg.

2018. évi ROTARY-díjasok

Az anyavállalat, a CROSCO vezérigazgatója, Igor Kruljac, valamint műszaki igazgatója, Zeljko Juric is részt vett az ünnepen. A rendezvényt László Zoltán vezérigazgató nyitotta meg és külön köszöntötte azokat a kollégákat, akik nem lehettek jelen, mert szolgálatban voltak, a berendezéseknél dolgoztak.

Gratulált a Pécsen tartott Központi Bányásznapi ünnepségen országos szintű szakmai elismerésben részesített Lendvai Lajos nyugdíjazás előtt álló motoros kolléga Kiváló Bányász kitüntetéséhez és Bedők József senior kontroller kolléga Miniszteri Elismerő okleveléhez. Beszédében rövid összefoglaló tájékoztatást adott az iparág helyzetéről és a vállalat tevékenységéről. Pozitívan értékelte az idei év eddigi alakulását és biztatónak nevezte az iparági környezetet. Elmondta, hogy a MOL által az elmúlt években elnyert új koncessziós területeknek, illetve az apadó magyar kőolaj készletek utánpótlási igényének köszönhetően a MOL által vázolt hároméves tervben a korábbi években megszokottnál fokozottabb fűrési tevékenységgel lehet számolni. A tervek szerint már idén ismét üzembe állításra kerül az R-69-es berendezés, mellyel együtt immár három fűróberendezéssel fognak dolgozni. Középtávon tartósan is lehet számolni akár öt berendezés lekötésével. Ugyancsak eredmény, hogy idén közel háromszáz munkatárs részesülhetett béremelésben és emelték a béren kívüli juttatás, valamint a tereppótlék összegét is. A vezérigazgató további bérrendezést vetített előre. Pozitív volt a visszhangja a berendezéses, MOL-os

terepi munkát végző munkavállalók számára az idén bevezetett napi egyszeri meleg étkeztetésnek.

A jövőt támogató intézkedésként számolt be László Zoltán az elmúlt egy évben a Nagykanizsai Szakképző Centrum támogatásával elindított két olyan szakmai továbbképzési programról, melynek köszönhetően számos ROTARY-s kollégának sikerült szakmai továbbfejlődési, előrelépési lehetőséget biztosítani. Ezt a két sikeres képzési programot az idén ősszel is meghirdetik, mivel a tavalyinál is nagyobb érdeklődés mutatkozik rájuk a munkavállalók körében. Ugyancsak hosszútávú célokat segít az előregedett, kulcsfontosságú well-service eszközök régóta tervezett cseréje. Egy közel 1.5 milliárd Ft-os beruházással a cég eszközparkja új, korszerű CT-s, nitrogén és vitlás eszközökkel frissül, ami szolgáltatásaik színvonalának egy magasabb szintre emelését is jelenti majd. Mindezek mellett, egy másik félmilliárdos beruházással a jövő év elejére az R-69-es fűró berendezéshez egy top drive-ot fognak beszerezni, mellyel jelentősen megnövelik a versenyképességét.

A vezérigazgató büszkén ismertette a MOL-lal, mit fő megrendelővel kötött teljesítményorientált, cost-plus-fee árazási mechanizmussal és a dolgozók számára ösztönző bónusz-malusz rendszerrel megkötött szerződés sikerességét, mivel már az első fél évben egyes területeken a ROTARY az elvárások felett teljesített. Ezért László Zoltán a Bányásznapi alkalmából is megköszönte a munkavállalók közösségének a kiváló teljesítményt és a nehéz időkben történő kitartást és kemény munkavégzést.

A rendezvény hivatalos része a ROTARY kitüntetések átadásával zárult. Összesen 18 fő kapott ROTARY-díjat, valamint 38 fő a Szolgálati Oklevél különböző fokozatait, melyet a cég felső vezetői adtak át. A MOL Bányász Szakszervezet részéről Ferenczy Zoltán, a Rotary Alapszervezet elnöke vett részt és a szervezésben is részt vállalt. Az Elnökséget Éblné Németh Margit és Kalász Sándor alelnökök képviselték és meghívást kapott Szalay Géza, az Alapszervezet korábbi, nyugalmazott elnöke is.

Ebéd után a gyerekek még sokáig játszottak, a kicsik az ugráló várakban és a sok más telepített játékkal, a nagyobbak a pingpong asztaloknál. A csapatvetélkedőn pedig egész családok vettek részt. Hangulatosan telt el a nap, ami a kitartóbbaknak késő estig tartott. **ÉN**

CROSCO rangadó ROTARY Családi napon
Igor Kruljac – Zeljko Juric

A három érdekvédő: Takács Ferenc, Ferenczy Zoltán,
Szalay Géza

■ BÁNYÁSZNAPI ÜNNEPSÉG A GEOINFORM KFT-NÉL

Ez év szeptember 13-án, Szolnokon, az Aba-Novák Agóra Kulturális Központban tartotta idei Bányásznap Ünnepségét a Geoinform Kft., mely rendezvényen meghívottként jelen volt a Bányakapitányság képviselőjében Pugner Sándor és Társaságuk volt ügyvezetője Lipták Ernő is.

A Bányászhimnusz eléneklését követően ünnepi beszédet mondott vállalatunk főmérnöke **Baranyi Péter**, melyben viszszatekintést tett Társaságunk megalakulása óta eltelt 25 évre. Ezt követően **Tar Ferenc**, a Kft. 2018. szeptember 1-vel megbízott ügyvezetője mutatkozott be, tájékoztatót a szakmai előéletéről, az eddig betöltött pozícióiról. Mivel a közelmúltban került kinevezésre vállalatunknál **Horváth-Cziczka Laura** humán partner, és **Filep István Ádám** pénzügyi vezető, ezért Őket is megismerhették az ünnepi eseményen résztvevő kollégák.

Az est folytatásaként a legnagyobb érdeklődéssel várt eseményére került sor, a Bányász Szolgálati Oklevelek, illetve a

Társaságért Oklevelek átadására, melyhez elsőként az átadók, **Tar Ferenc** ügyvezető és **Vitéz Ferenc** alapszervezeti elnök gratulálhattak.

A kitüntetett kollégáinknak ezúton is gratulálunk, és további sok sikert kívánunk!

Az ünnepség hivatalos része ezzel véget ért, az ezt követő finom vacsora megalapozta az est folytatását, amit mindenki a vérmérsékletétől függően tánccal, illetve jó hangulatú baráti beszélgetésekkel, poharazgatással mulatott.

Vitéz Ferenc

Fotó: Boros Szilvia

Oklevéllel díjazott kollégák:

A MOL Bányász Szakszervezet tagjai közül:

45 éves Bányász Szolgálatért Oklevelet kapott: **Sándor János** szerviztámogatási munkatárs

40 éves Bányász Szolgálatért Oklevelet kapott: **Markóth Béla** kútgeofizikai operátor

35 éves Bányász Szolgálatért Oklevelet kaptak: **Endrész Sándor** kútgeofizikai operátor, **Szigeti Pap Béla** felszíni kútszerviz operátor, és **Kontó László** szenior karbantartó technikus, aki Pécsen, az Országos Bányásznapon vehette át oklevelét.

30 éves Bányász Szolgálatért Oklevelet kaptak: **Kovács Zoltán** felszíni kútszerviz csoportvezető, **Oswald Tamás** felszíni kútszerviz operátor, **Tajthi János** kútgeofizikai operátor, **Tolnai József** felszíni kútszerviz csoportvezető

25 éves Bányász Szolgálatért Oklevelet kapott: **Györfi Tibor** felszíni kútszerviz műveletirányító,

20 éves Bányász Szolgálatért Oklevelet kaptak: **Hajdú Zoltán** felszíni kútszerviz operátor, **Németh János** kútgeofizikai operátor

10 éves Bányász Szolgálatért Oklevelet kaptak: **Baráth József** felszíni kútszerviz kisegítő, **Bernai Gergely** kútgeofizikai csoportvezető, **Besenyi Csaba** kútgeofizikai operátor, **Dobra András** felszíni kútszerviz operátor, **Hajdu László** felszíni kútszerviz műveletirányító, **Horgos Ottó** felszíni kútszerviz csop.vez., **Jerkovics Attila** kútgeofizikai operátor, **Kulcsár Balázs** kútgeofizikai operátor, **Molnár Judit** pénzügyi szakértő, **Nagy László** karbantartó csop.vez., **Szelecsányi István** felszíni kútszerviz csoportvezető

Társaságért Oklevél jutalomban a következő tagjaink részesültek: **Németh Gyula**, **Tajthi János**, **Horváth Zsolt**, **Varga László**

■ A MOL NYRT. ÜZEMI TANÁCS ÜLÉSÉRŐL JELENTJÜK

Első őszi ülését Százhalombattán, a Dunai finomítóban tartotta szeptember 24-én az ÜT. Napirendjén a kultúraváltás tapasztalatai, a Belső Audit szervezet tájékoztatója és a GOOD program megvalósulásáról szóló tájékoztató szerepelt.

Huff Zsolt Downstream MOL ügyvezető igazgató a kultúraváltás folyamatának tapasztalatairól beszámolván kijelentette, hogy ez elsősorban vezetői felelősségnyilvánítási környezetben. A sikeres kultúrafejlesztés megkívánja a vezetők, a középvezetők erős közreműködését a folyamatban és a munkavállalók bevonását minden lehetséges formában, valamint a jó kommunikációt, a rendszeres tájékoztatást, például munkavállalói fórumokon. Ez jó kapcsolatrendszer kialakítását és konstruktív együtt dolgozást igényel folyamatos fejlesztés mellett. Az igazgató rámutatott, hogy nem csak a munkavállalókat kell képezni, hanem a vezetőket és a középvezetőket is. Kérdésre válaszolva Huff Zsolt egyetértett azzal, hogy fontos a kultúrafejlesztésbe fektetett erőfeszítések hatékonyságának mérése. Beszélte az OCI szervezeti kultúra mérés módszeréről, amely a viselkedési formákban keresztül méri a szervezeti kultúrát. Ezzel a változás jól mérhető megfelelő időtávon. A MOL-csoportban elindított folyamat hatékonyságának méréséhez azonban még nem áll rendelkezésre elég információ. Kezd beérni a kezdeményezés, érzékelhető a hálózat jelentősége és célja, látszanak a további fejlesztendő területek és a tisztázandó részletek. Mindeztől asszertív kommunikáció és a munkamódszerek fejlesztése várható.

A DS kultúra fejlesztésének fontos eleme a hídember hálózat és a kultúra nagykövetei hozzájárulása. A program kezdetekor 82 hídember segítette a fejlesztést a kultúra nagyköveteivel együtt. A munkavállalók ajánlására kiválasztott kollégák rendszeres visszajelzésekkel segítik a folyamatot, továbbítják a munkahelyi problémákat a vezetőkhöz rendszeres konzultációk keretében, coffee-corenerek, vezetői, középvezetői fórumok alkalmával és segítik célba juttatni a vezetői elképzeléseket, irányelveket, azok jobb megértését. Az MPK-ból indult sikeres kezdeményezés kiterjedt a MOL Magyarország vállalataira. A kultúra nagykövetei révén pedig az egymással ritkán érintkező szervezetek egymástól információt, inspirációt, tudást, tapasztalatot szereznek, párbeszédet tartanak fenn. Vicze Anikó DS kultúra nagykövet számolt be a nagykövetei tevékenységéről. Ez a szerepkör annyiban más, mint a hídember, hogy ők a vezetőket támogatják és a csapattal tartják a kapcsolatot, a kifelé irányuló kommunikációban segítik a kultúrafejlesztést. Kiválasztásuknál a kommunikációs készség és angol tudás szempont. Vegyesen fő állású és csatolt munkakörben végzik munkájukat. A kultúra nagykövetei részt vesznek minden olyan helyszínen, ahol a munkavállalók nagy számban vannak jelen és kezdeményezik a párbeszédet a munkahelyi dolgokról. A mindennapi munkával összefüggő témákkal foglalkoznak: megválaszolandó kérésekkel, vagy megoldatlan problémákkal. Vicze Anikó arra helyezte a hangsúlyt, hogy nem csak felvetik a problémát, hanem a megoldás is elviszik. Közvetítik az egyes szervezeteknél bevált jó gyakorlatokat, például a Logisztika szervezetéhez hasonlóan lesz a Finomításban is nívódíj. A hídember közösség már a jóléttel kapcsolatos ötleteken is dolgozik, például a munkavállalók közvetlen környezetének javítása (öltözők, kerékpártárolók, stb.) A találkozókát együttműködés és bevonás jellemzi. Az együttműködés fontosságát mutatja, hogy a hídemberek egy viselkedési kódexet fogadtak el és megállapodás született a vezetéssel az együttműködésről. Az igazgató hozzáfűzte, hogy a vezetőknek is nyitottnak kell lenni a kollégák felé, fel kell ismerni a hídember szerepét, a munkatársak részéről pedig befogadásra és bizalomra van szükség. Kérdésre válaszolva Huff Zsolt kijelentette, hogy a hídember hálózat nem verseng az érdekképviseletekkel, azokat az embereket hozza közelebb egymáshoz, akik együtt dolgoznak. A jó munkatársi kapcsolatokat igyekeznek támogatni és talán néhány év múlva már nem lesz az intézményre szükség,

mert annyira megszokottá, elfogadottá, természetessé válik a jó együttműködés.

Egyetértett abban, hogy a középvezetői szintet még jobban be kell vonni a tájékoztatás folyamatába, és a hídemberek hálózatát és az üzemi tanácsot jobban össze kell kapcsolni. A két szervezet közötti kommunikációt szorosabbra kell fűzni.

A Belső Audit szervezetet Takács Márton Belső Audit MOL igazgató mutatta be. Az audit a szervezeti hatékonyságot támogatja az objektivitás, a függetlenség és az együttműködés, mint alapelvek mentén. Ez azt jelenti, hogy objektívan, tényekre támaszkodva vizsgálódnak, a lehető legkevesebb befolyásoló tényező hat a munkájukra - mivel magasan a vállalati hierarchiában állnak - és a kölcsönös bizalom jegyében működnek együtt a vizsgált szervezetek vezetőivel, dolgozóival. Az Audit közvetlenül az elnök-vezérigazgató alá tartozik és az EB-nek riportál. A Belső Audit 11 munkatárssal dolgozik, figyelemre méltó, hogy közülük 8 nő és a csoportszintű vezető is nő.

Az Audit keretrendszerét az audit sztenderdek - IIA -, az audit charter és a belső audit manual képezi.

Az éves Audit tervet a vezetői interjúk - ők látják a fókuszpontokat, amivel foglalkozni kell -, a saját javaslatok és tapasztalatok, a visszatérő témák, más FS vállalat, vagy társterületek javaslatai alapján állítják össze. Vizsgálhatják továbbá az újonnan bevezetett rendszerek hatékonyságát, a jogszabályi megfelelést, az árpolitika való megfelelést, egy projekt teljes életciklusát. Előfordul egy-egy leányvállalati üzleti tevékenység vizsgálata és vannak rendkívüli auditok, melyek év közben vetődnek fel. Ez utóbbiakat nagyon indokolt esetben és az elnök-vezérigazgató jóváhagyásával végzik, ilyen nem minden éven fordul elő.

Az igazgató hangsúlyozta, hogy a visszajelzés folyamatokról készül, nem egyes emberekről, vagy egyes emberek munkájáról.

Kis Bálint ÜT elnök felajánlotta az ÜT együttműködését az audit szervezettel, amit az igazgató örömmel elfogadott.

Az IS szolgáltatásokról, a Good program státuszáról, az eszközpark mindennapi működéséről, a csereprogramról és a szoftverekről Fülöp Lajos Cso. GMF Üzleti Fejlesztés vezető mutatót be prezentációt.

Az eszközöknél, a rendszereknél és a programoknál tapasztalt átmeneti problémákkal kapcsolatban megtudtuk, hogy a nehézséget a szolgáltatóváltásnak, a telefonkészülékek és az office program cseréjének egyidejű végrehajtása okozta. További nehézséget támasztott a számhordozás megoldása.

Noha az IS kollégák megfeszített ütemben dolgoztak, a zavarokkal kapcsolatos elektronikus kérdések dömpingjét nem mindig sikerül időben kezelni. A kommunikációs hiányosságokat az IS azzal is igyekezett orvosolni, hogy az ÜT tagok által a területekről begyűjtött és előzetesen átadott kérdéseket az ÜT ülésen választották meg. A helyszínen feltett és nyomban nem tisztázható kérdésekre pedig rövid időn belül ígértek írásban választ adni. Fülöp Lajos kijelentette, hogy további kommunikációt fognak közölni a GOOD-ról a MOL Panorámában. A munkához szükséges applikációkat folyamatosan elérhetővé teszik az eszközökön. A váltás miatt a beszédforgalom és az sms is korlátlan a dolgozók számára szeptember végéig. A készülékek cseréje a ciklusidő lejártával történik. Sok kérdés még további, a szolgáltatóval folytatott tárgyalás, vagy a tapasztalatok alapján később meghozandó vezetői döntés függvénye. Az adatforgalom megőrzésének időtartamát illetően egyelőre nem kaptunk választ.

Az ÜT egyebekben támogatások odaítéléséről döntött.

ÉNEM

■ VÁLASZTMÁNYI ÜLÉS LOVÁSZIBAN

Szeptember 18-án soros választmányi ülését tartotta Lovászában a MOL Bányász Szakszervezet, házigazda az Oiltech Kft. volt. A testület napirendjén szerepelt a MOL Bányász Szakszervezet szerveződési körébe tartozó vállalkozók bérhelyzetének áttekintése, különös figyelemmel a 2019. évi bértárgyalásokra, értékelte a testület a Cafetéria új törvényi szabályozása miatt előállt helyzetet, átbeszélve a megoldást szolgáló javaslatokat, ideértve a törvény megváltoztatását célzó szakszervezeti fellépések, demonstrációk támogatását is.

Az alapszervezeti beszámolókat követően Lakatos Péter rendkívüli szociális segély megítélését kezdeményezte a munkája közben tragikus hirtelenséggel elhunyt pusztadericsi kollégánk, szakszervezeti tagunk családjának támogatására, melyet a Választmány egyöntetűen támogatott.

A Tihanyi horgásztanya igénybevételére való jelentkezés kapcsán a Választmány úgy határozott, hogy tagjaink november végéig jelentkezhetnek a 2019. évi horgászatra. A Horgásztanya szabályzata szerint a foglalás januárban előre fizetendő a díj 50%-nak mértékben.

Végezetül három fontos kérdésben is döntött a Választmány. Elsőként a MASZSZ alapszabályával összhangban megválasztotta képviselőjét a Magyar Szakszervezeti Szövetség Szövetségi Tanácsába Biri László személyében majd az IndustriALL Europe Iparipolitikai Bizottságába választotta képviselőjeként Kis Bálintot. Megszavazta továbbá, hogy a MOL Bányász tevékenesen támogatja a tisztas megélhetést biztosító minimális bér nagyságának meghatározását szakértők bevonásával kérdőíves felmérés formájában. Ily módon is támogatja Szakszervezetünk saját területünk adataival a szakszervezeti oldal érványának felépítését az országos bértárgyalásokhoz és a felkészülést saját bértárgyalásainkra.

Az ülés második felében, késő délután, a választmányi tagoknak ifj. Ferecskó Zoltán ügyvezető igazgató tartott tájékoztatást a társaság működéséről, folyó munkáikról, sikereikről és nehézségeikről. Az Oiltech Kft. saját tervező irodával rendelkezik, folyamatosan fejlődik, fő tevékenysége a nyomástartó edények, technológiaiberendezések gyártása, gyűjtő- és

szállító vezetékek építése. Komplet olajkitermelő berendezések leszállítását, négy méter átmérőig terjedő berendezések gyártását vállalja. Saját fejlesztésű berendezéseket, eszközöket is előállít és kooperál megrendelőivel, például a Geoinform Kft. számára is welltest berendezéseket gyárt és megbízható műszereket biztosít. Terveik között szerepel egy új üzemcsarnok építése. Az igazgató hangsúlyozta, hogy humánpolitikájuk a jó szakemberek megtartására és megfizetésére irányul, a cégtől nem mennek el az emberek a több keresetért, szívesen dolgoznak itt, megtalálják a megfelelő anyagi megbecsülést. A vezetés visszacsatolást kér a dolgozóktól az újonnan bevezetett módszerek működéséről és elfogadja a dolgozók észrevételeit és véleményét.

Az igazgató prezentációját követően a Választmány üzemlátogatáson tekintette meg a korszerű eszközökkel felszerelt üzemcsarnokokat, ahol nyomástartó edények és szerelvények hegesztésén dolgoztak éppen a Oilteches kollégáink.

A hivatalos programot követően Lakatos Péter, a Nagykanizsai Alapszervezet elnöke Jánosi Ferenc lokálpatrióta kollégánk közreműködésével Lovászi egyik nevezetességét, még a II. Világháború elején épített, majd az ötvenes évek hidegháborús politikához illeszkedően kibővített és felszerelt óvóhely rendszert mutatta meg a Választmány tagjainak. Az óvóhely mintegy egy kilométeres, az Oiltech közvetlen közlében lévő, meglepően ép állapotú szakaszát jártuk be János Ferenc lebilincselő ismertetését hallgatva.

ÉN M K S

■ PORTRÉ

LENDVAI LAJOS

Nyugdíjazott motoros, a ROTARY Zrt. volt munkatársa

1957. június 15-én születtem Zalaegerszegen. Édesapám molnár, édesanyám háztartásbeli volt. Petrikeresztúron nőttem fel, az általános iskola elvégzése után a Ságvári Középiskolában levelező tagozaton tanultam gépésznék.

1974-től 1986-ig a Ganz-Mávagban dolgoztam. Mindeközben megnősültem és az ifjú családfőként Gellénházán családi ház építésébe kezdtem. Az utcában élő sok olajbányász hatására jelentkeztem az olajiparba. 1986. június 9-én motorkezelőként kezdtem dolgozni a Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalatnál. Első munkanapomon a Sávoly-25/A fúrási ponton kitört a kút. Megijedtem, de az öreg fúrosok azt mondták, ha ezután itt

maradok, akkor sokáig fogok az olajiparban dolgozni. Így is történt. Az R-57-es berendezéstől, akkor már a jogutód ROTARY színeiben, 1993-ban kijutottam Tunéziába, ahol összesen négy évet dolgoztam. Szíriában hét év, Irakban hat év telt munkával. Majd itthon az R-69 berendezésnél és az R-68-as berendezésnél dolgoztam. Innen mentem nyugdíjba 2018. szeptember 6-án. Munkába állásom óta tagja vagyok a szakszervezetnek.

Lendvai Lajos, a MOL Bányász Szakszervezet tagja, Kiváló Bányász kitüntetést kapott a Pécsen megrendezett 68. Központi Bányásznapon

**Éjszakás főmester,
a ROTARY Zrt. munkatársa**

SZAKONY ÁRPÁD

1960. február 18-án születtem Nagykanizsán, az általános iskolai tanulmányaimat lakóhelyemen, Bánokszentgyörgyön végeztem. Az általános iskola után Nagykanizsán a Pollai János szakiskolában folytattam a tanulást, mint gépi forgácsoló, a szakirány választásakor én az esztergályos szakmát választottam.

A gyakorlati képzést a Nagykanizsai Dunántúli Kőolajipari Gépgyárban végeztem, az iskola után másfél évig itt dolgoztam.

Közben lehetőségem adódott 1978. novemberében, hogy a lakóhelyemhez közelebb, a KfV Bázakerettyei üzemegységénél helyezkedjek el a szakmában. Itt öt évet dolgoztam a gépészeti műhelyben, közben 1981-1982-ben a Határőrségnél töltöttem a katona időmet.

Leszerelésem után 1982-ben nősültem meg, azóta is együtt vagyunk a feleségemmel szeretetben és békességben. Házasságunk következő évében, 1983-ban születet az első fiúunk, majd hat év múlva, 1986-ban a második, akik már elhagyták a családi fészket és önálló életet élnek.

Sajnos az akkori kereset a fémipari szakmákban kritikán aluli volt, igen kevés ahhoz, hogy a családnak biztos anyagi háttere legyen. A magasabb fizetés végett szántam el magamat a változtatásra 1983. tavaszán és a vállalaton

belül kértem az áthelyezésemet a fúrási üzemegységhez. Három évig, mint betanított munkás dolgoztam. A vállalat lehetőséget adott három év szakmai tapasztalat után, hogy elvégezzem a fúrási iskolát, az iskola után pár hónap elteltével már megkaptam a fúrómester segéd kinevezést.

Az évek során szerzett tudásnak és tapasztalatnak köszönhetően haladtam a ranglétrán előre, és 14 éve mint éjszakás főmester végzem a munkámat.

Berendezésnél eltöltött több mint 35 év után ez év végén fejezem be az aktív munkaviszonyt, nyugdíjba szeretnék menni.

Az évek során nem csak munkatársakat ismertem meg, de sok jó barátot is szereztem.

Az utódoknak azt kívánom, hogy ebben az embert próbáló szakmában a sok ígéret és a szép szavak után minden dolgozó érezze az anyagi megbecsülését is.

Ehhez kívánok mindenkinek jó erőt, egészséget, kitartást és bányász köszönettel Jó szerencsét!

Szakony Árpád, a MOL Bányász Szakszervezet tagja 40 éves Szolgálati Oklevél elismerésben részesült a Pécsen megrendezett 68. Központi Bányásznapon

■ MASZSZ KONFERENCIA – A TISZTESSÉGES MUNKA VILÁGNAPJA JEGYÉBEN

A „Tisztes munka világnapja” alkalmából a MASZSZ konferenciát szervezett október 8-án, hétfőn. A konferencián hangzott el Kiss Ambrus politológusnak, a Policy Agenda ügyvezető igazgatójának előadása - Tisztes munka- ekkora béregyenlőtlenség mellett címen -, amelyet lapunk az MTI tudósításában ad közre. A konferencián Éblné Németh Margit, Kalász Sándor és Kis Bálint vettek részt a MOL Bányász Szakszervezet részéről.

A Policy Agenda mérése szerint Magyarországon a munkavállalók kétharmadának a bére nem éri el az átlagbért, ami a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) közlése szerint 2018. májusában bruttó 327 486 forint volt, Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) elnöke úgy nyilatkozott, hogy ezen a helyzeten elsősorban az adórendszer átalakításával, a többkulcsos adórendszer bevezetésével lehet segíteni oly módon, hogy a személyi jövedelemadó a jelenlegi 15 százalékos szintről jelentősen csökkenjen azoknál a munkavállalóknál, akik minimálbérért, illetve garantált bérminimumért dolgoznak.

Kiss Ambrus politológus, a Policy Agenda vezető elemzője elmondta, hogy számításaik szerint száz munkavállalóból 69 keresete nem éri el az átlagbért. A Policy Agenda meghatározta a magyar dolgozók bérének a mediánját is 2016-ra és 2018-ra. A számításhoz a MASZSZ kikérte a Pénzügyminisztériumból a tárca által évente májusban készített egyéni bér- és kereset statisztika 2016-os adatait, és emellett felhasználták a Központi Statisztikai Hivatal 2017-es keresetvizsgálatának eredményeit. A Policy Agenda azért volt kénytelen csak a tárca által 2016-ra készített statisztikából dolgozni, mert a PM 2017-ben ezt nem készítette el. Egyébként a minisztérium arról tájékoztatta a szakszervezetet, hogy 2018. novemberéig pótolni fogja a hiányosságot.

A rendelkezésre álló adatokból a Policy Agenda becslések útján megállapította, hogy a mediánbér 2016 májusában körülbelül 194 ezer forint volt, 2018-ban pedig 242 ezer forintra tehető, ugyanakkor a KSH számításai szerint 2016 májusában 262 136 forint, 2018 májusában pedig 327 486 forint volt az átlagbér. (A bérek mediánértékének kiszámításához a kereseteket sorba rendezik: a középen lévő medián összegnél a dolgozók fele kevesebbet, a másik fele többet keres.)

Kiss Ambrus kiemelte, minél nagyobb a mediánbér és az átlagbér közti különbség, annál nagyobb a béregyenlőtlenség. A probléma megszüntetéséhez véleménye szerint egyebek mellett át kell alakítani az egykulcsos adórendszert, és át kell alakítani a félperifériás gazdasági modellt, amelyre Magyarország épül. Kifejtette, nem arra kell törekedni, hogy autógyártók érkezzenek az országba, hanem arra, hogy a kutatás-fejlesztési gazdasági ág erősödjék.

Kordás László megjegyezte, kedden ülésezik a Versenyszféra és a Kormány Konzultációs Fóruma (VKF), ahol a 2016-ban aláírt hosszabb távú bért megállapodás 2018-ra gyakorolt gazdasági hatásairól tárgyalnak. Ezen felül szóba kerül még a jövő évi béremelés is. Az elnök jelezte, hogy a MASZSZ az ülésen arra törekszik majd, hogy a szociális partnerek és a kormányzati oldal egyaránt ugyanazokból az adatokból, a PM évente elkészített bér- és kereseti statisztikájából dolgozzanak a 2019-es bérek megállapításánál.

Kordás László kijelentette, hogy a MASZSZ célja a magyar átlag- és medián bérek felzárkóztatása a Nyugat-európai keresetekhez.

A szakszervezetek számára újabb kihívás a Cafetéria új jogszabályváltozás, ami csökkenti a munkavállalók tényleges javadalmazását. A MASZSZ Fata László Cafetéria szakértőt kérte fel a jelenlegi helyzet és a jogszabályváltozás teremtette új lehetőségek összehasonlítására. A szakértő bemutatta a 2019-től tervezetten igénybe vehető juttatási elemeket, az azokat terhelő közterheket és a dolgozókat sújtó adókat és járulékokat. Kordás László úgy értékelte a változást, hogy a munkavállalótól jogokat vesznek el, a választás jogát, és a szociális partnerek véleményének érdemi figyelembe vételével nélkül hoznak olyan döntést, ami a dolgozók jövedelemszintjét alapján befolyásolja.

Kalász Sándor

■ ROTARY-SOK A MAGYAR OLAJ- ÉS GÁZIPARI MÚZEUMBAN

2018. október 1-én a ROTARY Fűrási Zrt. és a zalaegerszegi Magyar Olaj- és Gázipari Múzeum között fennálló több évtizede létrejött jó kapcsolat új formában is megmutatkozott. A múzeum területén kiállított olajipari berendezések túlnyomó részét a műszaki fejlődés által feleslegessé vált berendezései, eszközei teszik ki. A maguk idejében ezek a berendezések az akkori műszaki megoldások magas színvonalát jelentették, amik mára a mai fiatal generációnak történelem. Az intézmény igazgatója, Dr. Tóth János rövid tárlatvezetése, történelmi visszatekintése után a szabadtéri kiállítótérben álló, és az időjárás okozta viszontagságoknak kitett kiállítási tárgyak és pihenőpadok állagának megőrzése érdekében a ROTARY Fűrási Zrt. 23 dolgozója a kellemes őszi időt kihasználva felújította, festette, hogy a hazai olajipar történetét bemutató eszközök még sokáig bemutathassák a látogatóknak a fejlődést, ami az eltelt évtizedek alatt végbement.

A Múzeum és a Társaság vezetése a jó hangulatban végzett munka után megállapodott abban, hogy a kiállított, Társaság által adományozott fűrási eszközök további állag megóvásában a későbbiekben is részt vesz.

Ferenczy Zoltán

MINDENNAPI ÜGYEINK

Facebook és társai a munka világában

A közösségi média használata különös veszélyeket rejt magában. Elég egy komment, és a munkavállaló másnap szembesül azzal, hogy a munkáltató felmondja a munkaszerződését. A magánszemélyként közzétett posztok, lájkok is könnyen okozhatnak súlyos kellemetlenséget a munkahelyünkön, ezért kellő körültekintéssel szabad csak a közösségi oldalakra munkaviszonyunkat is érintő, mindenki számára elérhető adatokat, információkat kitenni. A munkáltatók ugyanúgy olvassák ezeket az oldalakat, mint barátaink, családtagjaink, ha nem zárt csoportban közöljük a híreinket, akkor bárki nyilvános fórumon információkat kaphat rólunk, következtetéseket vonhat le az olvasottakból, ami akár pozitív, akár negatív módon kihatással lehet a foglalkoztatásunkra. Az internethasználattal, azon belül a közösségi média munkaidőn belüli használatával kapcsolatos kérdésekből és válaszokból tesztek közzé néhányat.

Kérdés: Munkaidőben elolvashatom-e a Facebook-on a magánleveleimet, vagy ezért felmondhat a főnököm?

A Munka Törvénykönyve szabályai szerint a munkavállaló köteles munkaidőben a munkáltató rendelkezésére állni, munkáját személyesen, az általában elvárható gondossággal és szakértelemmel, a vonatkozó szabályok és utasítások szerint ellátni. A munkáltató a munkavállalót csak a munkaviszonnyal kapcsolatos magatartása körében ellenőrizheti, az ellenőrzés nem terjedhet ki a magánéletre, valamint az ellenőrzés, illetve az annak során használt eszközök és módszerek nem járhatnak az emberi méltóság megsértésével.

A munkaidő alatti magáncélú internet használatnak nincs kifejezetten és részletesen szabályozott jogszabályi háttere, így a Munka Törvénykönyve általános alapelveiből indulhatunk ki. Semmiképpen nem szolgálja a munkáltató jogos gazdasági érdekét, és nem tekinthető elvárható, gondos munkavégzésnek, ha a munkavállaló a munkaidejében különböző magáncélú kommenteket ír, a Facebook-on lájkolgat, társkereső rovatokat böngész, vagy interneten magáncélból vásárolgat.

Célszerű, ha a munkáltató belső szabályzatában szabályozza a magáncélú levelezés, internet-használatra vonatkozó elvárásait, ha ezt pl. kifejezetten tiltja, és a munkavállaló ennek a munkája rovására nem tesz eleget, akár azonnali felmondás oka is lehet ez a magatartás.

Gyakori megoldás, hogy a munkáltató eleve letiltja bizonyos internetes oldalakhoz való hozzáférés lehetőségét. Ha kifejezetten nincs erre vonatkozó belső szabályozás vagy internet-használat korlátozása, a munkavállaló ezzel munkaidejében akkor sem élhet vissza.

Kérdés: A főnökömmel nem túl rózsás az utóbbi időben a viszonyom. A Facebook-on leveleztem a barátaimmal, és hangot adtam annak, hogy szakmailag és emberileg is problémám vannak a munkahelyemen, főleg a közvetlen vezetőmmel. Néhány nap múlva írásban figyelmeztetést kaptam a munkahelyemen, és jelezték, ha még egyszer hasonló tartalmú nyilvános levelezést folytatok, magatartásom miatt megszüntetik a munkaviszonyomat. Megtehetik ezt? Úgy gondolom, engem is megillet a szabad vélemény-nyilvánítás joga.

Véleményét a leírtak szerint mint munkavállaló nyilvánította ki a munkáltatójával kapcsolatban egy nyilvános internetes portálon, így erre vonatkozóan azt kell megvizsgálni, hogy a konkrétan leírt szöveg súlyosan sértette, vagy veszélyeztette-e a munkáltató jó hírnevét, vagy jogos gazdasági és szervezeti érdekeit. Ha igen, akkor munkajogi következményként az Mt. 8.§ (3) bekezdésébe ütköző tevékenysége valóban okot adhat a munkáltató számára a felmondásra. Ha a véleménye a fentiek szerint sem sértő sem veszélyeztető nem volt, úgy nincs kizáró oka a bíráltnak, hiszen a munkáltató csak a fenti feltételek miatt korlátozhatja a vélemény-nyilvánítási jogát.

Kérdés: Új munkahelyet kerestem, és az állásinterjún derült ki számomra, hogy a pályázatom benyújtását követően az interneten előzetesen ellenőriztek. Az állásinterjún feltett kérdésekből lehetett arra következtetni, hogy a Facebook-on és a Twitteren írt kommentjeimet olvasgatták a HR-sek. Megteheti ezt a munkáltató?

A közösségi médiaoldalakon nyilvánosan, bárki által hozzáférhetően közzétett szöveg, kép és hangfelvétel megismerhető, abból a munkáltató következtetéseket vonhat le, de további adatkezelést ebből a munkáltató nem végezhet: így pl. nem mentheti le, nem tárolhatja, és nem továbbíthatja ezeket az adatokat, az ilyen további tevékenység már jogellenes. Ugyancsak nem ismerheti meg és nem használhatja fel semmilyen célból a munkáltató a munkavállalói vagy pályázói korlátozottan nyilvános adatait sem.

Ennek tipikus példája, amikor a munkavállaló egy zárt közösségi csoport tagja, és a munkáltató megkér valakit, aki szintén ennek a csoportnak a tagja, hogy adjon a csoport tagjainak tevékenységéről tájékoztatást. Miután a zárt internetes csoport tevékenysége korlátozottan nyilvános, az információk ilyen úton való megszerzése sérti a munkavállaló magánszférához fűződő jogát, így e tevékenység jogellenes.

Kérdés: Betegállományban voltam, közben a barátnőmmel egy napra leugrottunk Siófokra fürdeni egyet. Este a főnököm várt egy kocsihoz a ház előtt, közölte, hogy látogatába jött, mert a barátnőm által délelőtt a Facebook-ra kitett képek szerint igencsak munkaképesnek tart. Jogában áll a főnökömnek ellenőrizni?

Ismételtten kiderül, milyen veszélyeket rejt a közösségi média meggondolatlan használata... A munkáltatónak a 102/1995. (VIII.25.) Korm. R. 6.§ (3) bek. szerint jogában áll a betegsábadtság illetve táppénzes időszak alatt a keresőképtelenség felülvizsgálatát kezdeményezni az illetékes Kormányhivatalnál, amennyiben gyanúja merül fel annak, hogy a keresőképtelen állapot nem áll fenn.

Kérdés: A munkahelyi bulin nagyon felöntöttünk a garatra, volt néhány kolléga, aki a cég udvarán lévő szökőkútban kötött ki. Másnap sérelmezték az egyik kolléga által az internetre - valóban a beleegyezésük nélkül - kitett képeket, ahogy ittasan, vizes öltönyükben másznak ki - vagy inkább húzzuk ki őket - a vízből. Nem túl előnyös felvételek, az igaz. Valóban problémánk lehet ebből?

Igen, a munka világában is kötelező a munkatársak személyiségi jogait tiszteletben tartani. A leírtak szerint sajnos személyiségi jogok sérültek, az emberi méltóságot megsértő munkatárssal szemben munkajogi és polgári jogi vonatkozásban is eljárás kezdeményezhető. A munkajogi következményeket a munkáltató mérlegelheti, a személyiségi joga megsértése miatt pedig a sértett személy indíthat polgári eljárást.

dr. Fodor Zita

■ ÉPÜL AZ ÚJ SZÉKHÁZ! - ÚJABB EMLÉKET IDÉZÜNK FEL ENNEK APROPÓJÁN

A Budapesten több helyen, szétszórva működő Tröszt Központ egy helyre költöztetése már Bese Vilmos akkori vezérigazgató idejében napirendre került. Egy új, az olajipar gazdasági szerepének megfelelő, méltó székház építése helyszínéül először egy, a Déli pályaudvar melletti telek tűnt megfelelőnek. Ez valamiért kútba esett és Lágymányost választották.

Belépésem idején már a XI. kerület Budafoki út 61-63. levelezési cím alatt, a jelenlegi székház parkolójában lévő, a Dohánygyár - általunk csak „szürke ház”-nak nevezett - egy emeletes épületében működött a Gépészeti, Ipargazdasági Főosztály, illetve a Szervezési, az Ellenőrzési valamint Geodéziai Önálló Osztályok. Itt alakult meg a Számítástechnikai Üzem csirája. És a földszinten voltak ÁFOR-osok is. A mostani „fehér ház” mögött pedig két barakk volt, az egyikben a Pénzügyi és a Számviteli Főosztályok, a másikban a Biztonságtechnika és a Munkaügy volt elhelyezve. Ez a terület ma a szomszédos, kifejezetten a munkatársak részére épített lakóépület parkolója. A fehér ház akkor még sárga és hosszabb volt, de a „sóhajok hídján” előtti részt később lebontották. Még ebben az évben megkezdődött a székház építése. Elbontották az emlékeim szerint igazán gyönyörű kerítést, amely a mostani járda vonalát követte. Lehet, hogy azért maradt meg szépnek az emlékezetemben, mert akkor még télen hó is hullott, sőt tartósan mínuszok is voltak, így a kerítésen megmaradt napokig, egészen különleges mintákat alkotva. Az udvaron lévő két hatalmas cseresznyefa kivágásával megvárták, míg a termés beéri. Az építkezés során gondot jelentett a terület nevében is kifejeződő lágymány, vagyis a Duna által feltöltött terület az alapozást megdrágította és később is volt gond az épület megsüllyedésével. Sajnos a tervezésnél az akkori évek divatja és az Ipari Minisztérium azóta lebontott „üvegpalotája” volt az etalon. Az ablakok alumíniumból készültek, ami kiválóan vezeti a hőt, viszont előnye, hogy nem vetemedik... És ettől kezdve egészen az átadásig felvonulási terület volt a munkahelyünk is. A Budafoki út felől, a most már csak a Földhivatal által használt bejáraton jártunk be. A bejárat mellett is „szürke ház” volt, az utcafronton folytatódott és végül a sárga házzal párhuzamosan fejeződött be, gyakorlatilag egy csonka háromszöget alkotva. A barakkokhoz pedig a mostani fehér házhoz keresztül lehetett átmenni és az átjáróban volt a büfé. A szűkös udvaron parkolók voltak, később a Gondnokság részére egy konténer is odakerült.

Az építkezés mellett munkanapjaink szinte egyhangúan teltek, míg 1973. novemberében, déli 12-kor iszonyú robajra lettünk figyelmesek. Nem tudtuk mi történhetett, de ösztönszerűen kimenekültünk az épületből, ki az utcára. Akkor szembesültünk azzal, hogy a székházunk kilencedik szintjére épített későbbi Kongresszusi terem leomlott és gyakorlatilag egy betontüskén lógott a levegőben, én legalábbis így emlékezem. Mindenki kereste a kollégáját és tanakodott azon, hogy vajon a munkásokkal mi történhetett. Szerencsére tragédia nem történt, az ott dolgozók délidőben fegyelmезetten elvonultak ebédelni, tehát gyakorlatilag üres volt az építési terület. Két embert kellett keresni, de róluk kiderült, hogy a kocsimában töltötték az ebédszünetet.

Az új székházba nagy örömmel költözött össze az olajipar központja.

Ekkor már a postacímünk Schönherz Zoltán utca 18. (ma Október huszonharmadika utca). Itt koordinálták az önálló vállalatokat: két kutató, két termelő, öt feldolgozó, ÁFOR, vezetékek építő és szállító, geofizika, beszerzés, három gépgyár, öt gázvállalat, kutató és kísérleti intézetek (OGIL, NAKI, GKVÁ, együtt a későbbi SZKFI) és kakukktójásként a szén-savtermelés működését. (Az átadásról nem tudok mesélni, mert akkor már első gyermekemmel GYES-en voltam.)

Emeletenként különböző színű bútorokkal rendezték be az irodákat, a folyosók és a szobák linóleum burkolatot kaptak. Szépnek éppen nem volt szép, de az biztos, hogy sokkal kevésbé nyelte a port, mint a mostani szőnyegpadló. A folyosókon a falak sötét színű fém „lambériával” voltak burkolva. Elég lehangoló látvány volt. Ez akkor tűnt fel, amikor már újra munkába álltam és szinte rettegtem, hogy nem fogok visszatérni a munkahelyemre a sok egyforma ajtó miatt. Újdonság volt számunkra a páternosztér, melynek fülkéjébe ketten léptünk be és szemben a épcsőfordulókon római számok jelezték, hányadikon járunk.

Az épületben még helyet kapott az OLAJTERV a törés utáni részen, valamint az Anyagellátó Iroda is. Az OLAJTERV és az Anyagellátó Iroda is önálló helyre költözött a MOL megalakulása után. (Mindig megnevezet, hogy a „hátsó” portát ma is OLAJTERV-i portának nevezik.)

Amíg nem költöztünk és a nyolcadik emeleten nem készült el a konyha, a cég igyekezett megoldani a dolgozók étkeztetését. Így, jártunk a Bercsényi utcai diákszállóba, a szemközti - ma már valamilyen egzotikus - étterembe, valamint a mai Földhivatal legfelső emeletén található étkezdébe. Utóbbi tetteket kaptunk és azt lehetett beváltani a környékbeli helyeken, amelyekkel a cég szerződést kötött. De voltak, akik a Fehérvári út sarkán lévő piacot preferálták, ott is a Laci-konyhát. (Akkoriban még nem épült meg a Skála Áruház, helyén a Műszaki Egyetem sportpályája volt.)

Az új székházban orvosi rendelő volt, sőt fogorvoshoz is járhattunk, nőgyógyász is rendelt. Az átadás után lebontották a szürke házat, és az egész terület parkoló lett. Akkor még a mezei munkavállalók is beállhattak, feltéve, hogy volt mivel. Hajléktalanunk is volt, aki példásan tisztán tartotta a parkolót. Például már akkor is szelektíven gyűjtötte a papírhaladékokat, talán ebből csinált magának kis jövedelmet.

A fehér házba a „sóhajok hídján” lehetett és lehet ma is átmenni, annak alagsorában tekepálya létesült, külön büfével. A lakóház udvarán kötelezően megépített tűzi víz tároló is a dolgozók sportolását szolgálta, ugyanis ott úszni lehetett munkakezdés előtt.

Közben ismét kicsinek bizonyult a székház és Mándoki Zoltán vezérigazgatósága alatt az azóta megépült Nemzeti Színház és Művészetek Palotája szomszédságában terveztek új székházat, helikopter leszállóval a tetején (az ott működő MOL-kút helyén). Ez csak terv maradt. Ezért az akkorra már megszűnőben lévő Agrober székházban béreltünk irodákat, először csak szerényen, majd egyre több emeletet véve birtokba. (Ha igaz, ma már az egész ház a miénk.)

Szinte a beköltözéssel egy időben megkezdődött az irodák átépítése - kizárólag a foglalkoztatás hatékonyságának fokozása céljából történő átszervezéseket szolgálva - , ami a mai napig is tart. Ebben a házban az átépítők és a költöztetők azóta is állandó munkára számíthatnak.

Berczeli Erzsébet

A szerző 1970. február 15-én lépett be az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt (OKGT) szervezetébe, a Gépészeti és Gépgyártási Főosztály munkatársa lett. Szülei szintén az olajiparban dolgoztak, ezért számára egyenes út vezetett ide és bár szerinte ma már nem divat, nyugdíjazásáig hűséges maradt a céghez.

■ FÉRFINAP

A nagykanizsai VOKE Kodály Zoltán Művelődési Házban van az otthona a MOL Bányász Nyugdíjas Klubnak. Itt tartják évek óta, így szeptember végén a hagyományos férfinapot.

A klub hölgytagjai élükön a Nívó-Díjas „Mamik” dalkör tagjaival köszöntik a közösség férfi tagjait. Érkezésük az ajtóban üdvözlő itallal és ajándékkal fogadták őket, majd kizárólag erre az alkalomra összeállított műsorral kedveskedtek nekik. A vidám dalok, melyet a népdalkörös „Mamik” és Sulyokné Nagy Erzsébet adtak elő, nagy sikert arattak. Az élőzenés délután a szokásos jó hangulatban telt el és a vidámsághoz, a jó mulatáshoz a ünnepek is nagymértékben hozzájárultak a hölgyek örömeire.

Sostai József

■ IDŐSEK NAPJA

Október elseje az Idősek Napja. Ahogy a világon mindenütt, így Nagykanizsán is az idősebb korosztályt ünneplik. A városban egy héti tartanak a kulturális, sport- és az egészséges életre alapozott rendezvények.

Ezeket természetesen a nagykanizsai MOL Bányász Nyugdíjas Klub is aktívan részt vesz. A Sportnapon különösen sikeresen szerepeltek. A Város Klubjai versenyében ügyességi, asztalitenisz, sakk, kosárlabda sportágakban kiváló helyezéseket értek el. Elnyerték a Legaktívabb Klub címet. Sakkban Dabosa Endre első helyezést ért el. Asztaliteniszben Tucsek József végzett az élen, női versenyben pedig Horváth Tiborné második helyezést ért el. Kosárlabdában (büntető dobással) az első három helyezett Németh Tibor, Németh Lajos és Bogatin Sándor lett. Gratulálunk a helyezetteknek és az összes résztvevőnek, akik jó hangulatban, nagy elszántsággal és kitartással, lelkesedéssel vettek részt a versenyeken.

Sóstai József

■ NYUGDÍJASTALÁLKOZÓ SZOLNOKON

A GEOINFORM Kft. Nyugdíjas Alapszervezete 2018. szeptember 11-én jó hangulatú nyárbúcsúztató összejevetelt tartott Szolnokon, a Tisza-ligetben lévő volt Kőolajos pihenőházban, több mint negyven nyugdíjasunk aktív részvételével.

Meghívásunknak eleget tett Lipták Ernő, Társaságunk volt ügyvezető igazgatója. Sajnos egészségi állapota nem tette lehetővé, hogy Balla Kálmán megtiszteljen bennünket jelenlétével, aki Ernő előtt töltötte be ezt a tisztséget.

A rendezvény kezdetén megemlékeztünk nemrég eltávozott volt kollégáinkról, kiknek hiánya pótolhatatlan.

Az idén immár hagyományosnak mondható rendezvényünkön

társadalmunk „legelfoglaltabb” rétegének képviselői - az elmúlt évekhez képest - egyre kevesebbet emlegették a szakmát, annál többet az unokákat, akik életében sok szerepet vállalnak.

A finom bognácsos csordagulyás és a gyümölcsök levének elfogyasztása után a mielőbbi viszontlátással búcsúztunk egymástól.

Vitéz Ferenc

■ IMPRESSZUM

MOL Bányász Hírlap

A Magyar Olaj- és Gázipari Bányász Szakszervezet lapja

Felelős Kiadó: Biri László | Főszerkesztő: Ébéné Németh Margit

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság, vezető szakértő: Kalász Sándor

A Szerkesztő Bizottság címe: 1117 Budapest, Október huszonharmadika u. 18.

Telefon: +36 20 395 2115 | Email: meblne@mol.hu

Honlap: www.molbanyasz.hu | Nyomda és grafika: Kondor Design Studio Kft.

Alapító főszerkesztő: Balogh Antal

A MOL Bányász Hírlap az olvasók számára ingyenes, a költségeket a MOL Bányász Szakszervezet viseli. Címlapon a Rotary önkéntesei a Zalaegerszegi Olajipari Múzeumban

■ BÁNYÁSZNAPI HAGYOMÁNYŐRZÉS BÁZAKERETTYÉN

A nagykanizsai VOKE Kodály Zoltán Művelődési Házban van az otthona a MOL Bányász Nyugdíjas Klubnak. Itt tartják évek óta, így szeptember végén a hagyományos férfinapot.

A bázakerettyei Olajos Nyugdíjas Klub Egyesület - hagyomány ápolása részeként - 2018.szeptember 3-án, csütörtökön tartotta meg a 68. Bányásznapot. Először a legendás lispei B-2 olajkút valamint a mellette lévő, 1987-ben felavatott szobornál került sor ünnepségre. Az elődökre Hofstädter József vezetőségi tag emlékezett, majd a klubtagok nevében Aradi János klubvezető és Fodor Emilné klubtag helyezett el koszorút a Bányász-himnusz hangjai mellett. Ezután a bázakerettyei kultúrház előtt - méltó, páratlanul szép természeti környezetben - Dr. Papp Simon mellszobránál folytatódott az ünnepség. Horváth Józsefné szavalata után Hofstädter József emlékezett meg az 1937-ben felfedezett Budafa olajmező egykori óriási jelentőségéről, az itt dolgozó olajosok szakmaszeretetéről, példamutató helytállásáról, majd a klubtagok nevében Aradi János klubvezetővel együtt helyezték el a megemlékezés koszorúját a szobornál. Az ünnepség hagyományokhoz híven a Bányász himnusz meghallgatásával ért véget. A koszorúzást követően a klubhelyiségben gyűltek össze az ünneplők. Felelevenítették az egykori bányásznapi hangulatát, emlékeztek a volt olajos munkatársakra, eseményekre. Kellemes társalgással töltötték idejüket az esti órákig.

Hofstädter József

■ OLAJIPARI EMLÉKHELYLÉTESÍTÉS

A bázakerettyei Olajos Nyugdíjas Klub Egyesület, a helyi Önkormányzat összefogásával a klub épülete előtt - a MAORT által 1938-ban építtetett, volt általános iskola udvarán - emlékhely avatóra került sor 2017. augusztus 17-én délután háromkor.

Az emlékhelyen már 2016-ban - előzményként - elültetésre került egy japán juhar facsemete az alapítás óta elhunyt klubtagok emlékére, most 2018-ra az emléktábla is elkészült. Az avatóbeszédet az ötletadó és megvalósításban orosz-lánrészt vállaló klubvezető, Aradi János valamint Iványi László polgármester tartotta meg, majd a magyar Himnusz elhangzása után Haller László atya katolikus plébános felszentelte az emlékhelyet.

A klubtagok nevében az avatókoszorút gyertyagyújtás mellett az alkotó Aradi János és a klub vezetőségi tagja, Horváth Józsefné helyezte el.

Az avatás a Bányász Himnusz meghallgatásával fejeződött be. Az alkotás Aradi János keze munkáját dicséri, aki időt, fáradságot nem kímélve, szorgalmas munkával, tölgyfába véséssel kifaragta Áprily Lajos „Ámulni még” című versét.

Köszönet illeti még azon önkormányzati dolgozók munkáját is, akik Hajdár Tibor vezetésével, alapozási munkával méltó keretbe foglalták ezt a művészi munkát. Elhatároztunk, hogy a Budafa olajmező felfedezésének 80. jubileumi évében elkészült és felavatott emlékhelyen ezután minden évben ebben az időpontban emlékezünk elhunyt klubtagjainkra koszorúelhelyezéssel, gyertyagyújtással.

Hofstädter József
Nyugdíjas Klub vezetőségi tag

■ GÖRÖNGYÖS, DE SZÉP VOLT...

Szemelvények Dr. Dankné Szentgyörgyi Veronika visszaemlékezéseiből szakmai életútjáról

1943. december 21-én születtem Budapesten egy arisztokrata családban. Ez a származás 1945, de különösen 1948, „a fordulat éve” után kiemelten hátrányos megkülönböztetést jelentett az egész család számára. Iskoláimat Budapesten végeztem. Az általános iskola után az akkor legjobb és legerősebb középiskolába — a Varga Katalin Általános Leánygimnáziumba — jártam. Kiváló pedagógusok oktattak, igen jó alapokat kaptam, ami a későbbiek során nagy hasznomra vált. Kedvenc tantárgyaim közé tartozott a matematika, fizika, testnevelés és a nyelvek — akkor orosz és latint tanulhattam. Közvetlenül az érettségi vizsgák előtt megtudtam, hogy az egyetemi felvételi kérelmemet az igazgatónő nem engedte tovább küldeni, nyilván a származásom miatt.

Az érettségi után nagyon mélyponton voltam. Munkát kerestem. Először az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) Könyvtárában kaptam állást, úgynevezett keleti folyóiratkezelőként. Nagyon szerettem ott dolgozni, a folyóiratokat kellett nyilvántartásba vennem, a hiányzókat beszerezni stb. Nem a munka volt olyan érdekes, hanem a művelt kollégák társaságát élveztem. Nagytudású, tiszteletré méltó emberek vettek körül, tanítottak és támogattak. Akkor vezették be a három hónapos GYES-t és egy kismamát kellett helyettesítenem. Mikor ez letelt, átkértem az Egyetem Szakszervezeti Csúcshatóságába titkárnőnek. Bár sem gyors-, sem gépirást nem tudtam, olyan „mindenes” voltam, de még két-három ujjal elég gyorsan írtam is írógépen. Az akkori csúcstíkárnő nagyon megszeretett és rábeszélte, hogy maradjak ott, ő elintézi, hogy estin elvégezzem a jogot. Közben összefutottam egy barátnőmmel, akit a Közgazdasági Egyetemre vettek fel. Akkor még azt sem tudtam, mi az a közgazdász, mit csinál egy ilyen végzettségű szakember. Barátnőm mondta, hogy erős a matematika, amit nagyon szerettem, így jelentkeztem és szerencsére egyből felvettek az Ipari Kar Ipar szakára. 1967-ben végeztem az egyetemen iparszakos közgazdászként. Életem egyik legszebb négy éve volt. Nagyon szerettem egyetemi hallgató életemet. Bár végig dolgoztam tanulmányaim során is enyhítendő szüleim terheit, matematika és orosz korrepetálást vállaltam, mégis nagyon szép éveim voltak, még a vizsgaidőszakok izgalmai ellenére is. Akkoriban olyan rendszer volt, hogy az egyetem kiírta a pályázatokat, hol, milyen végzettségű embert keresnek. Ha valakinek volt valamelyik cégtől kikérő levele, azt elfogadta az egyetem. Diplomaszerezés után nekem nagybátyám, aki az Országos Tervhivatalban dolgozott és jól ismerte az iparvállalatokat, az olajipart ajánlotta mondván, hogy az egy felfejlődő vertikális ágazat, fiatal közgazdásznak nagy lehetőségei vannak ott. Megfogadtam a tanácsát, elmentem az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt (OKGT) Személyzeti Osztályára „kikérőt” kérni. Akivel tárgyaltam nagyon meg volt lepve, hogy miért kell nekem külön kikérő levelet kérnem, amikor minden évben nyolc-tíz közgazdászt kérnek az egyetemtől és onnan soha senkit nem küldenek. Azt mondta, bőven ad kikérőt, terjesszem a végzősök között. Így akkor hárman kerültünk az olajiparba.

Az OKGT-ben 1967. szeptember 1-én kezdtem dolgozni. Az akkori OKGT Központ közgazdászait egy kézen meg lehetett számolni. Velünk indították újra a régi Magyar-Amerikai Olajipari Részvénytársaság (MAORT) gyakorlati rendszerét, miszerint először minden pályakezdő ismerkedjen meg valamennyi olajipari tevékenységgel az üzemekben. Elsőként öt hónapra Gellénháza került az akkori Dunántúli Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat központjába. Az első hónapban gumicsizmát kaptunk és jártuk az olajmezőket. Megismerkedtünk a kutakkal, a gyűjtőállomásokkal, a szeparátorokkal, gazolintelepekkel stb., valamint a működésükkel, nyilvántartásukkal. Ezt követően bevezettek bennünket a közgazdászokhoz közelálló területek munkájába is. Könyveltem, kontíroztam,

kalkulációkat készítettem, bérszámfejtettem, statisztikát készítettem stb. Később, amikor a finomítói gyakorlaton voltam, szintén kézzel végig kellett csinálnunk egy egész vertikum kalkulációját. Hetekig tartott a kézi számítás, melynek eredményét leellenőrizték és egyeztet. Nagy sikerélmény volt, de az egész szakmai életemre is kihatottak ezek az ismeretek.

Amikor Gellénháza irányítottak, sírva mentem, mert addig a nyaraláson kívül nem voltam távol Budapesttől és a családomtól. Igazi fővárosi lány voltam. De sírva is jöttem el, mert annyira jól éreztem magam. Zalában különösen, mert ott közvetlen családi hangulat uralkodott. Segítőkéss, befogadó, szeretnivaló emberek vettek körül. Öt hónap után átkerültem Szolnokra a fűrészhez. Elég sok időt töltöttünk Szegeden is. Minden fűrési munkafázist részletesen bemutattak nekünk, különösen emlékezetes maradt az éjszakai béléscsöcementekezés. Mindez arra volt jó, hogy legyen a közgazdásznak is fogalma arról, ami a gyakorlatban, az üzemekben történik. Ma is jó lenne, ha a vállalatok ilyen részletes gyakorlatot biztosítanának az újonnan felvett szakembereknek.

Ezt követően átkerültünk a feldolgozóhoz a Komáromi Finomítóba, mert a Dunai Kőolajipari Vállalat Százhalombattán még nagyon új volt. Komáromban volt akkor a leghagyományosabb és a legvertikálisabb kőolajfeldolgozó vállalat, ahol sok régi gyakorlott szakember dolgozott, akik szívesen tanítottak bennünket. Általában a gyakorlati időnkben nagyon sokat köszönhattunk a főkönyvelőknek. Például Gellénháza Tiborcz Lajosnak és Komáromban Mócz Ferencnek. Még azt is megtanultuk tőlük, hogy az akkor használatos mechanikus számológépen hogyan kell vakon számolni. Megtanítottak dolgozni bennünket. Egész pályámon mindig olyan helyeken voltam alkalmazásban, ahol rengeteg munka volt. Élveztem a munkát, szerettem számolni. Nagyon sokat jelentett, hogy tudtam vakon működtetni a gépeket. Természetesen a számítógépek megjelenésével, az utóbbi évtizedekben alapvetően megváltozott minden.

Komáromból sajnos idő előtt visszahívtak a Tröszt Központba, nem fejezhettem be a teljes tanulmányutamat. 1968-ban indult ugyanis az Új Gazdasági Mechanizmus és az Ipargazdasági Főosztály akkori vezetője, Pálfalvi János igényt tartott rám, ő volt az első főnököm. Remélem nem szerénytelenség, de megtudtam, hogy állítólag a három gyakornok közül a legjobb munkaerőként engem hívott be a központba az üzemek ajánlása alapján. A többiek folytatták a gyakorlatot. Bár nagyon szerettem a vidéki életet, a vidéki embereket, jól éreztem magam, rengeteget tanultam, mégis az első nagy sikerélményemet itt szereztem.

Az OKGT-ben akkor hozták létre az Ipargazdasági Főosztályon belül a Közgazdasági Osztályt azzal a feladattal, hogy az új gazdasági mechanizmus szellemében a szervezetet, a konkrét feladatokat kialakítsuk. Erre az osztályra kerültem Mándoki Zoltánné, Évával kettesben. Ő volt az első kolléganőm, akire nagy szeretettel gondolok, nagyon sokat tanultam tőle. Ő kereskedelmi középiskolai végzettségű, rendkívüli, kitűnő fejű, szorgalmas és nagytapasztalatú munkaerő volt. Szerencsés voltam, hogy mellé kerültem.

Amikor az Egyetemen végeztünk, azt mondták az oktatóink, hogy nagyon szerencsés lesz közülünk az, aki olyan helyre kerül, ahol tudják, hogy egy közgazdászt milyen munkával kell megbízni. Évfolyamtalálkozókon sokan panaszkodtak, hogy csak bérelszámolást végeznek, könyvelnek, táblázatokat készítenek stb. Elmondhattam, hogy az én főnököm, — aki eredetileg jogász volt, aztán pénzügyi gyakorlatot szerzett, majd átkerült az Ipargazdasági Főosztályra — tudta, mit lehet egy közgazdással dolgoztatni. Akkor még nem nagyon éreztem, csak utólag jöttem rá, milyen kitűnő szakember és „pedagógus” volt. Velem végig csináltatta a fűrés-, a termelés-, a feldolgozás-gyakorlatot és bedobott a mélyvízbe egészen más területen...

(folytatjuk)